

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/89/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010383
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5822010383.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2024 odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/110/2022 zo dňa 23.3.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/110/2022 zo dňa 23.3.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 4.9.2022, v čase od 14.30 hod. do času okolo 14.44 hod., viedol po ceste I/78 cez obec C. D., okr. E., smerom od obce F. k hraniciam s Poľskou republikou, svoje osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia 1U, EČ: NO307CB, VIN: TMBCX21U932673710, tmavá modrá metalíza, pričom keď sa s vozidlom nachádzal v blízkosti obecného úradu obce C. D., bol zastavený a následne kontrolovaný hliadkou ODI Dolný Kubín, kde sa počas kontroly na výzvu podrobil dychovej skúške do analyzátoru dychu AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A422329, ktorý po jeho prefúknutí nameral dňa 4.9.2022 v čase o 14.45 hod. hodnotu 1,59 mg/l alkoholu v jeho dychu a dňa 4.9.2022 v čase o 15.00 hod. hodnotu 1,67 mg/l alkoholu v jeho dychu.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Podľa 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov. Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil i trest prepadnutia veci - osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. číslo: NO307CB, VIN: TMBCX21U932673710.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor, a to písomným podaním zo dňa 27.3.2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 27.3.2023, proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Podané odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 15.5.2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 18.5.2023, a to nasledovne:

Trest uložený Okresným súdom Námestovo považuje za neprimerane mierny s poukazom na potrebu zabezpečenia ochrany spoločnosti, vytvorenia adekvátnych podmienok na výchovu obžalovaného, osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade nepovažuje za dostatočný trest odňatia slobody, tak ako ho uložil Okresný súd Námestovo. V prípade obžalovaného ide o prípad individuálnej recidívy s obdobným „modus operandi“, keď v minulosti viedol osobné motorové vozidlo počas poobedných hodín o 16.10 hod., pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou 3,09 promile. Aj v tomto prípade obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo v poobedných hodinách 14.30 hod. až 14.14 hod. pod vplyvom alkoholu 1,59 mg/l alkoholu, čo zodpovedá 3,31 promile. Za predchádzajúci vyššie popísaný skutok bol obžalovaný odsúdený na podmienený trest odňatia slobody

vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 38 mesiacov. Na nápravu obžalovaného tak nepostačoval trest odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom a obžalovaný sa dopustil rovnakého trestného činu za nápadne podobných skutkových okolností. Hoci obžalovaný má užívať alkohol len príležitostne, vzhľadom

na okolnosti spáchania skutku, teda fakt, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu počas denných hodín, uvedomoval si negatívny vplyv alkoholu a motorové vozidlo viedol takpovediac z dlhej chvíle, keď chcel ísť na huby (výpoveď obvineného prečítaná na hlavnom pojednávaní), nebude podmienený odklad výkonu trestu dostatočný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti pred páchaním rovnakej trestnej činnosti z jeho strany.

V danom prípade bolo namieste obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody, resp. jeho výkon podmienenčne odložiť za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a uložiť mu zákaz požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby. Čo sa týka trestu zákazu činnosti a trestu prepadnutia veci, tieto považuje za primerané a spravodlivé za predpokladu, že dôjde k zmene trestu odňatia slobody podľa predchádzajúcej vety.

Na základe uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Žiline sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží prísnejší trest odňatia slobody za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti a trestu prepadnutia veci. V prípade uloženia trestu na slobode navrhol zároveň uložiť probačný dohľad a obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Odvolanie podal aj obžalovaný A. B., a to proti všetkým výrokom rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/110/2022 zo dňa 23.3.2023 a aj proti konaniu, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo. Dodal, že konkrétne dôvody tohto odvolania písomne doplní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Námestovo. V závere navrhol, aby Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/110/2022

zo dňa 23.3.2023 v celom rozsahu a vrátil vec Okresnému súdu Námestovo, aby ju

v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd konštatuje, že obžalovaný podané odvolanie v ďalšom písomne nezdôvodnil.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní obžalovaného A. B. a odvolaní prokurátora bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Upovedomenie obžalovaného o termíne verejného zasadnutia (s poučením o podmienkach vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného) bolo menovanému súdom doručované na adresu C. D. XXX, ktorú adresu obžalovaný v tomto trestnom konaní označil (určil) ako adresu na doručovanie písomností, pričom obžalovaný na tejto adrese zásielku súdu v odbernej lehote neprevzal. Zásielka súdu bola v danom prípade po neúspešnom doručení obžalovanému, na vyššie uvedenej adrese, poštovým doručovateľom uložená na pošte dňa 16.2.2024 (piatok). Obžalovaný si uloženú zásielku nevyzdvihol v lehote troch pracovných dní od jej uloženia, t.j. do 21.2.2024 (streda), a tak deň 21.2.2024 je dňom doručenia zásielky, aj keď sa obžalovaný o jej uložení nedozvedel

(§ 66 ods. 3 Tr. por.). Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas (§ 292 ods. 4 Tr. por.). Obžalovaný k termínu verejného zasadnutia svoju neúčast'

na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie verejného zasadnutia na iný termín. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí nesúhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného s odôvodnením, že tento nemá vedomosť o termíne verejného zasadnutia určeného na deň 13.3.2024, pričom podľa rodiny sa zdržiava niekde v Českej republike, ktorú adresu ako obhajca nepozná. Prokurátor navrhol verejné zasadnutie dňa 13.3.2024 vykonať v neprítomnosti obžalovaného. Nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka, po vyjadrení obhajcu obžalovaného a prokurátora, krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. B.. Obžalovaný mal na verejnom zasadnutí prítomného obhajcu.

Prokurátor na záver verejného zasadnutia v rámci konečného návrhu trval na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil prísnejší trest, ako to uvádzal v písomne podanom odvolaní, z tam uvedených dôvodov. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu trval na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dodal, že jeho klient nemá vedomosť o verejnom zasadnutí a ani o listinách, ktoré mu boli doručované zo strany súdu. Nemá vedomosť ani o tom, aké odvolanie podal prokurátor, nakoľko toto osobne neprevzal. Na hlavné pojednávanie pred okresným súdom sa obžalovaný dostavil iba náhodou, lebo tiež mu nebolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie. Predpokladá, že súd bude v tejto veci ďalej dopĺňať dokazovanie a v takomto prípade je potrebné, aby bol obžalovaný prítomný a k dôkazom sa mal možnosť vyjadriť, inak je porušené jeho právo na obhajobu. Zároveň súdu predložil civilnú žalobu, ktorú podala matka obžalovaného G. B. vo vzťahu k obžalovanému za účelom určenia vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu, pričom okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s tým, komu patrilo a patrí predmetné motorové vozidlo.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia - prokurátor (len voči výroku o treste) a obžalovaný (voči všetkým výrokom rozsudku a konaniu, ktoré im predchádzalo) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané prokurátorom a obžalovaným A. B. nie sú dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ohrozenia pod vplyvom návykových látok podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne a podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného A. B. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného A. B. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný A. B. založil odvolanie v zásade na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa

vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný A. B. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný A. B. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného A. B., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané, a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný A. B. v konaní pred súdom vyhlásil, že je nevinný (v ďalšom odmietol vypovedať), odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (na strane 3 až 8 rozsudku). Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný A. B. spáchal žalovaný skutok ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný A. B. spáchal žalovaný skutok ohrozenia pod vplyvom návykových látok v zmysle podanej obžaloby, a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný A. B. svoju obhajobu na hlavnom pojednávaní primárne zakladal na tom, že dňa 4.9.2022 policajti vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. NO307CB nezastavili pri obecnom úrade v obci C. D., ale pri rodičovskom dome, kde parkoval na chodníku. V tom čase sa pohyboval okolo tohto vozidla, pričom policajti ho zavolali a vyzvali na vykonanie dychovej skúšky. Merací prístroj, na ktorom dychovú skúšku

vykonan, nemuseli mať policajti dobrý a mohol byť pokazený. Uvedené vozidlo mu nepatrí, aj keď je napísané na jeho meno. Je výlučným vlastníctvom jeho matky, ktorá mu na jeho kúpu poskytla peniaze. Na tomto vozidle vozil matku do kostola a k lekárovi. Tvrdenia zasahujúcich policajtov považuje za nepravdivé, ich postup pri kontrole hodnotí ako nezákonný a rovnako za nezákonný považuje aj ich postup pri jeho výpovedi, keď ho pred týmto úkonom poverený príslušník PZ nepoučil a pri jeho výsluchu nebol nikto iný prítomný.

Takto prezentovaná obhajoba obžalovaného však bola spoľahlivo vyvrátená vykonaným dokazovaním, jednak výpoveďou obžalovaného z prípravného konania (ktorá bola po odopretí obžalovaného vypovedať, na hlavnom pojednávaní prečítaná), výpoveďou znalca H. A. I., ako aj listinnými dôkazmi, ktoré sú zabezpečené v predložennom spisovom materiáli a podrobne sumarizované v rozsudku súdu prvého stupňa na strane 4 až 8. Ako vyplýva z výpovede obžalovaného z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná (po odmietnutí obžalovaného vypovedať k veci na hlavnom pojednávaní), na ktorú podrobne poukázal aj súd prvého stupňa na strane 3 a 4 odôvodnenia rozsudku, obžalovaný si bol dobre vedomý, že pred jazdou s vozidlom dňa 4.9.2022, v čase medzi 9.00 hod. až 13.30 hod., požil okolo 0,7 l borovičky a následne pod vplyvom tohto alkoholu v čase okolo 14.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia cez obec C. D., kde po asi dvoch kilometroch jazdy, bol pri obecnom úrade zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, ktorej na mieste priznal, že pred jazdou požil alkohol, čo bolo napokon potvrdené aj (opakovanou) dychovou skúškou, ktorá bola pozitívna, a zápisom o jej vykonaní s nameranými hodnotami, ktorý riadne podpísal. Menovaný rovnako priznal, že aj napriek tomu, že pred jazdou pociťoval vplyv alkoholu, tackal sa a motalo mu hlavu, rozhodol sa vozidlo viesť, pričom toto konanie už na mieste dopravnej kontroly oľutoval a s policajnou hliadkou spolupracoval. Na mieste výkonu policajnej kontroly taktiež tvrdil, že jediným vlastníkom vozidla je on a že si uvedomuje, že mu môže byť uložený trest prepadnutia vozidla. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní sponchybuje okolnosti,

za ktorých mal byť policajnou hliadkou kontrolovaný, ďalej vlastný priebeh vykonania dychovej skúšky na alkohol, jej výsledky a i samotnú certifikáciu analyzátora dychu, krajský súd uvádza, že uvedené nekorešponduje nielen s jeho výpoveďou v prípravnom konaní (kde sa v plnom rozsahu priznal), ale ani s listinnými dôkazmi, ktoré tieto skutočnosti kvalifikovane dokumentujú. Okolnosti zastavenia obžalovaného ako vodiča jazdiaceho

na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, ev. č. NO307CB policajnou hliadkou boli dokumentované záznamom o skutku zo dňa 4.9.2022, v ktorom špecifikované údaje (zastavenie vozidla pred obecným úradom v čase o 14.44 hod., vykonanie opakovanej dychovej skúšky s pozitívnym výsledkom, jeho vyjadrenie, že urobil chybu a mrzí ho to) obžalovaný akceptoval a bez akýchkoľvek výhrad podpísal. Rovnako zápisy o vykonaní dychovej skúšky na požitie alkoholu obžalovaným v čase o 14:15:52 hod. (so stavom

1,59 mg/l alkoholu v dychu) a 15:00:12 hod. (so stavom 1,67 mg/l alkoholu v dychu) zo dňa 4.9.2022, ktoré merania boli vykonané s odstupom 14 minút a 50 sekúnd po sebe, obžalovaný akceptoval a svojím podpisom potvrdil. Certifikátom o overení analyzátora dychu

č. 0476/321.08/22, vystaveným dňa 26.4.2022 subjektom Slovenská legálna metrológia, n.o. Banská Bystrica, bol deklarovaný výsledok overenia tohto meradla so záverom, že toto zodpovedá schválenému typu a požiadavkám špecifikovaným v zákone č. 157/2018 Z.z. o metrológií v znení noviel. Platnosť overenia analyzátora dychu bola certifikátom vymedzená od 26.4.2022 (t.j. odo dňa vykonania overenia) do 26.10.2022. Ku dňu vykonania dychovej skúšky na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu u A. B. (t.j. ku dňa spáchania skutku - 4.9.2022) bol dotknutý analyzátor dychu v stave spôsobilom na riadne vykonanie merania.

Pokiaľ obžalovaný v rámci obhajoby poukazuje na to, že pred výsluchom v prípravnom konaní nebol povereným príslušníkom PZ poučený, toto jeho tvrdenie nemá oporu v dokumentovanom stave jeho výpovedí v spise, z obsahu ktorých (zápisníc) je zrejmé, že povereným príslušníkom PZ bol v celom priebehu prípravného konania o svojich právach riadne poučený, poučeniu porozumel a uvedené skutočnosti, vrátane svojej výpovede, potvrdil svojím podpisom bez pripomienok. Pri prečítaní a podpise zápisnice o výpovedi A. B. v prípravnom konaní bola zakaždým prítomná konkrétna osoba, ktorá je v zápisnici o úkone označená menom, ktorú prítomnosť pri úkone táto osoba potvrdila svojím podpisom.

Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní ako vlastníka vozidla zn. Škoda Octavia ev. č. NO307CB označoval svoju matku (G. B.), ktorá mu mala na kúpu vozidla poskytnúť finančné prostriedky, krajský súd aj pri tejto forme obrany obžalovaného opakovane poukazuje na jeho výpoveď v prípravnom konaní,

kedy ako obžalovaný tvrdil, že výlučným vlastníkom dotknutého motorového vozidla je on sám a že ho kúpil v júni 2022

zo svojich našetrených peňazí za sumu 1 100,- eur, ktoré vozidlo znalec z odboru doprava cestná, odhad hodnoty cestných vozidiel, ku dňu 4.9.2022 ohodnotil sumou 1 605,- eur. S týmto (prvotným) tvrdením A. B. nepriamo korešponduje stav v evidenčnej karte vodiča, v ktorej ako vlastníka a držiteľa vozidla zn. Škoda Octavia ev. č. NO307CB je uvádzaná osoba A. B. s prevodom držby vozidla k 6.6.2022. Aj keď zápis vozidla v evidencii vozidiel na dopravnom inšpektoráte nemá konštitutívny (len deklaratórny) charakter, údaje špecifikované dopravným inšpektorátom v tejto evidencii sú zapisované na základe tvrdení jeho prihlasovateľa, ktorým prihlasovateľom bol v danom prípade A. B.. Povedané inak, A. B. pri prihlásení vozidla na dopravnom inšpektoráte ako vlastníka a držiteľa vozidla uvádzal svoju osobu (nie matku ako vlastníčku vozidla). Tvrdenie obžalovaného, prezentované na hlavnom pojednávaní, nebolo preukázané žiadnym iným kvalifikovaným dôkazom, ktorým by sa vlastníctvo G. B. k danému vozidlu preukazovalo.

K takto na hlavnom pojednávaní prezentovanej obhajobe obžalovaného krajský súd dodáva a uzatvára, že spoločným menovateľom týchto obhajobných argumentov je to, že s ich prezentáciou prišiel obžalovaný až na hlavnom pojednávaní. V celom dokumentovanom priebehu prípravného konania A. B. argumentoval už vyššie uvedeným spôsobom, kedy sa k trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval. Rovnako všetky tvrdenia menovaného z prípravného konania (k jeho vlastníctvu k vozidlu, k okolnostiam jeho zastavenia, vykonania kontroly na zistenie alkoholu v dychu, k jeho výsluchu pred povereným príslušníkom PZ a iné) majú oporu v ostatných dôkazoch, ktoré boli v trestnom konaní zabezpečené.

V trestnej veci obžalovaného A. B. je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa vykonal vo veci adekvátne dokazovanie, ktoré považoval aj odvolací súd za dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. Odmietnutie dôkazov obhajoby na hlavnom pojednávaní okresný súd podrobne vyargumentoval na strane 4 a 5 odôvodnenia rozsudku, s ktorým postupom a zdôvodnením sa krajský súd stotožňuje, nakoľko skutočnosti, ktoré mali byť zistené z navrhnutých dôkazov, nie sú pre rozhodnutie súdu vo veci podstatné, resp. sú zistené inými v trestnom konaní vykonanými dôkazmi. Rovnako ako súd prvého stupňa aj odvolací súd má preukázané, a to nielen na základe výpovede obžalovaného (obvineného), ale predovšetkým na základe listinných dôkazov, obsiahnutých v spisovom materiáli, že obžalovaný dňa 4.9.2022 v čase od 14.30 hod. do cca 14.44 hod. viedol v obci C. D., po ceste I/78 osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. NO307CB, ktoré vlastnil, kde pri obecnom úrade pri policajných orgánoch vykonanej kontrole a po podrobení sa dychovej skúške na alkohol, bol u neho v čase o 14.45 hod. nameraný stav 1,59 mg/l alkoholu v dychu a v čase o 15.00 hod. stav 1,67 mg/l alkoholu v dychu, teda v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonával činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku precízne poukázal na skutočnosti, ktoré mal za preukázané a na základe ktorých dospel ku skutkovým a právnym záverom, ktoré premietol do výroku o vine rozsudku. Nie je možné konštatovať, že by tak urobil jednostranne a len s prihliadnutím na skutočnosti uvádzané obžalovaným v prípravnom konaní, ktorá výpoveď bola na hlavnom pojednávaní (z dôvodu, že v tomto štádiu konania odmietol vypovedať) prečítaná, aj okresný súd správne veľmi citlivo vnímal objektivitu informácií ním poskytnutých a vyhodnocoval ich kriticky vo vzťahu s ostatnými už vykonanými dôkazmi. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd sa tak plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa uvedenými v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému A. B. okresný súd v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku sa vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda

prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Napokon treba konštatovať, že okresný súd správne obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody (z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku) a jeho výkon mu za splnenia zákonných podmienok podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní

30 mesiacov. Rovnako správne okresný súd obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., a to na 6 rokov a súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (ako vlastníkovi dotknutého vozidla) uložil aj trest prepadnutia veci, a to osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. NO307CB, ktorým predmetnú trestnú činnosť spáchal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o ukladaní trestu a v podrobnostiach naň odkazuje, tak ako je to uvedené na strane 9 a 10 rozsudku súdu prvého stupňa, kde súd podrobne, presvedčivo a erudovane vysvetlil svoje úvahy, akými sa spravoval pri ukladaní trestu obžalovanému. Obhajoba obžalovaného prezentovaná v konaní pred súdom, spočívajúca v jeho tvrdení, že výlučným vlastníkom dotknutého motorového vozidla je jeho matka a nie on, nemá s poukazom na už vyššie krajským súdom podrobne uvedené dôvody oporu v ostatných dôkazoch, ktoré boli v konaní pred súdom vykonané. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, resp. určenie probačného dohľadu s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby, tak ako to v odvolaní požadoval prokurátor, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ako správne na to poukázal aj súd prvého stupňa, predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Zlíne, sp.zn. 34T/1/2015 zo dňa 16.1.2015, právoplatným dňa 4.2.2015, má zahladené účinkom, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Na túto skutočnosť (konkrétne na odsúdenie na trest zákazu činnosti) okresný súd správne v zmysle ustanovení

§ 7b ods. 2 Tr. zák. (zohľadnenie odsúdenia súdom iného členského štátu EÚ za tam špecifikovaných podmienok) a § 61 ods. 7 Tr. zák. (prihliadanie aj na zahladené odsúdenie) prihliadal pri ukladaní trestu zákazu činnosti za použitia § 61 ods. 3 Tr. zák. (ukladanie tohto trestu v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2). Na posilnenie účinkov skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia, uložením probačného dohľadu obžalovanému s obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe, nebol u obžalovaného v danom trestnom konaní dôvod. U obžalovaného v predmetnom trestnom konaní nebola zistená žiadna relevantná skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že obžalovaný zneužíva alkoholické nápoje v miere, ktorá by mala vplyv na jeho konanie. Uloženie prokurátorom navrhovaného obmedzenia a rovnako aj probačného dohľadu nad správaním obžalovaného, nie je pri absencii kvalifikovaných dôkazov ani opodstatnené. Skutočnosťou, ktorá má v rámci individuálnej prevencie zabrániť tomu, aby obžalovaný v páchaní (hlavne takejto) trestnej činnosti pokračoval, je najmä uložený trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla, na ktorom sa posudzovanej trestnej činnosti dopustil. Spolu s uloženým trestom zákazu činnosti v trvaní 6 rokov a s uloženým podmienienečným trestom odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov, je práve takto okresným súdom určená a uložená skladba trestov dostatočnou zárukou naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák. V prípade obžalovaného súdom prvého stupňa bolo správne konštatované nezistenie prirážajúcej ani poľahčujúcej okolnosti. Obžalovaný bol doposiaľ 1-krát priestupkovo prejednávaný (postihnutý) za jazdu pod vplyvom alkoholu v roku 2012, pričom z odpisu z registra trestov vyplýva, že doposiaľ bol 1-krát súdom potrestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu v Zlíne, sp.zn. 34T/1/2015 zo dňa 16.1.2015, právoplatným dňa 4.2.2015, ktorým mu bol za spáchanie rovnakého trestného činu (skutok zo dňa 20.12.2014) uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmienienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 38 mesiacov. Toto odsúdenie má však obžalovaný už zahladené, teda sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, a je možné naň prihliadať len v súvislosti s posudzovaním vedenia riadneho života v minulosti (a posúdenia podmienok ukladania trestu zákazu činnosti vodiča podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., teda prihliadanie aj na zahladené odsúdenie - § 61 ods. 7 Tr. zák.). Takto obžalovanému uložené tresty aj krajský súd považuje

za dostatočné z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, majú na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, teda aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený podmienienečný trest odňatia slobody, trest zákazu činnosti vodiča a trest prepadnutia veci – osobného motorového vozidla, za zákonný a spravodlivý, ktorý je zároveň objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti, a odvolanie prokurátora voči výroku o treste za nedôvodné. Osobitne krajský súd poznamenáva, že pre dovŕšenie nápravy a prevýchovy obžalovaného bol súdom ukladaný trest odňatia slobody v podmienienečnej forme, spolu s ďalšími druhmi

vyššie uvedených uložených trestov. Na ďalšiu nápravu a prevýchovu obžalovaného tak bude popri skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pôsobiť aj to, že obžalovaný v ďalšom nebude disponovať osobným motorovým vozidlom, na ktorom trestný čin spáchal, a nebude môcť ani vykonávať činnosť vodiča osobného motorového vozidla v trvaní 6 rokov.

Na záver krajský súd poznamenáva, že aj keď obžalovaný spáchal prečin, v danom prípade neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny ko-reaktív). Podľa tohto zákonného ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Nakoľko obžalovaný už bol v minulosti za taký trestný čin súdom odsúdený a pod vplyvom alkoholu sa dopustil aj priestupku v doprave, závažnosť obžalovaným spáchaného prečinu nemôže byť vyhodnotená ako nepatrná.

K listinnému dôkazu – žalobe o určenie vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu, ktorý obhajca obžalovaného predložil odvolaciemu súdu na verejnom zasadnutí dňa 13.3.2024, a k ním uvádzaným argumentom, krajský súd dodáva nasledovné. Uvedený dôkaz nie je spôsobilý sám osebe ani v spojení s dôkazmi už súdom v trestnom konaní vykonanými zvrátiť správne úvahy (i rozhodnutie) okresného súdu o uložení trestu prepadnutia veci - osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ev. číslo: NO307CB, VIN: TMBCX21U932673710. Z obsahu predloženej žaloby, ktorá je datovaná dňom 8.3.2023, je zrejme, že táto bola Okresnému súdu Námestovo doručená dňa 12.3.2024 (prezenčná pečiatka súdu na žalobe), pričom vec je na tomto súde vedená pod sp.zn. 19C/21/2024. Rozsudok okresného súdu vydaný v predmetnej trestnej veci (výrok o treste prepadnutia veci - dotknutého vozidla) vychádza z dôkazov vykonaných v trestnom konaní, ktoré jednoznačne preukazujú, že vlastníkom dotknutého osobného motorového vozidla je obžalovaný A. B. a nie jeho matka G. B.. Krajský súd preto tento dôkaz obhajoby hodnotí ako účelový, podaný na verejnom zasadnutí krajskému súdu s cieľom dosiahnuť zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie a rozhodnutie tomuto súdu. Rovnako účelovo vyznieva aj konečný návrh obhajcu obžalovaného, aby bolo (po zrušení rozsudku okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie tomuto súdu) obžalovanému umožnené vyjadriť sa k tomuto dôkazu a k dôvodom odvolania prokurátora. Krajský súd ako účelové hodnotí aj vyjadrenie obhajcu (v konečnom návrhu), že obžalovaný nemal zachovanú lehotu na prípravu na hlavné pojednávanie. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 23.3.2023 (na ktorom pojednávaní bol prítomný obhajca a obžalovaný) je zrejme, že samosudkyňa okresného súdu hlavné pojednávanie po splnení zákonných podmienok (doručenie obžaloby a výzvy obžalovanému a iné) vykonala a tento postup odôvodnila (§ 66 ods. 3 Tr. por.). Krajský súd sa z vyššie uvedených dôvodov s takto prezentovaným konečným návrhom obhajcu obžalovaného nestotožnil.

Vzhľadom na uvedené odvolania obžalovaného, ako aj prokurátora krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. por. ich zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.